

De zoektocht naar verse bestuursleden

Een beetje chantage als sleutel tot succes

DOOR JEROEN HAARSMAN

Het is zeker niet bij elke vereniging in Nederland kommer en kwel bij het vinden van nieuwe bestuursleden. Neem de hockeyvereniging HC Naarden. Het geheim bij de zoektocht naar geschikte bestuurders? Het creëren van een familiegevoel binnen de club en iets wat zich het beste laat omschrijven als 'positieve chantage'.

Te beginnen met dat laatste. Bij HC Naarden is de toestroom van jeugdleden enorm. Elk seizoen melden zich meer nieuwe sportertjes aan dan het complex van de vereniging aankan. "Dit jaar hadden we 450 nieuwe aanmeldingen. Ongeveer een kwart konden we toelaten", vertelt Pieter van Niel. Hij is een nestor in het zevenkoppige bestuur. Van Niel zit al tien jaar op het pluche. "We werken al tijden met een soort puntensysteem. Als je als vrijwilliger iets doet voor de club, bijvoorbeeld plaatsnemen in het bestuur, dan levert dat punten op. Deze spelen een rol als je bijvoorbeeld je jongste zoon of dochter wilt laten beginnen met hockey. Een grotere kans op toelating is dan een beloning voor de activiteiten die je voor de vereniging hebt verricht."

Het systeem van deze vorm van belonen lijkt te werken. Manon Copini zit sinds november in het bestuur van de club, nadat ze een lange periode in het buitenland woonde. "Voordat we met het gezin naar China vertrokken, hockeyde mijn dochter bij Keramikos, dat speelde op het complex van HC Naarden. Bij terugkomst in Nederland bleek Keramikos te zijn opgegaan in HC Naarden. Waar dus amper plek was. Maar mijn dochter wilde weer hockeyen. Mede dankzij het feit dat ik voor Keramikos altijd vrijwilligerswerk deed, mocht ze instromen." Copini vindt het een

logisch systeem. "De club wordt gedragen door de ouders van de kids die hockeyen. Je kind gewoon 'droppen' bij het complex en je verder nooit vertonen, helpt de club niet. We willen de contributies laag houden, zodat iedereen de kans krijgt om te hockeyen. Maar dan moeten ouders wel meedenken en dit puntensysteem helpt daarbij."

Familiegevoel

Een wachtlijst voor jeugdspelers kan dus waardevol zijn. Maar ook zonder deze prikkel heeft het vrijwilligerswerk bij HC Naarden zijn waarde, vindt Van Niel. "We hebben elk seizoen wel een keer een barbecue of een dankjewel-borrel voor alle vrijwilligers. En bij bestuursvergaderingen gaat het niet alleen maar om de zakelijke kant. Na afloop blijf je vaak nog even met z'n allen hangen en praat je gezellig na. Die sfeer moet je nastreven." Die mening is ook Copini toegedaan. "Als je het alleen doet

voor 'de punten', dan houd je dit niet vol. Je moet vergaderen ook echt leuk vinden. Als je alles maar gezeik vindt, dan schiet het niet op." Het creëren van 'een familiegevoel' is de basis bij een club, meent Van Niel. "Dat klinkt misschien heel cliché, maar door die extraatjes zijn mensen bereid een stapje extra te zetten voor hun club. Dat geldt voor bestuursleden, maar bijvoorbeeld ook voor jeugdtrainers. We hebben er op dit moment een stuk of 200 rondlopen."

Nieuwe bestuursleden 'ontdekken' is overigens hetzelfde kunstje als het scouten van hockeytalentjes: oog voor de juiste mensen is alles. Manon Copini was eerst commissielid communicatie en vond dat er wat dingen moesten gebeuren. En dat zou ze het bestuur wel even vriendelijk vertellen tijdens de bestuursvergadering. Dat maakte blijkbaar indruk. Niet lang daarna werd ze gebeld, of ze zelf niet in het bestuur wilde plaatsnemen. "En nu hang ik", klinkt het met een knipoog.

Stop calling your hockey friends

Een enthousiaste houding is, zeker in een bestuursfunctie, van het grootste belang. Het is niet niks. "Dat mag je zeggen", lacht Copini. "Vooral de bestuursdiensten die wij draaien, vergen commitment. Elke zaterdag en zondag is er iemand van het bestuur de hele dag aanwezig op het complex. Dat doen we bij toerbeurt. Is ook goed, want zo leer ik als nieuwkomer de mensen kennen en weet je nog beter wat er speelt. Maar je staat dan voor dag en dauw op je enige uitslaapdag naast het veld en doet

"Door die extraatjes zijn mensen bereid een stapje extra te zetten voor hun club"

Het 'familiegevoel' van HC Naarden in beeld.

die dag ook het licht uit in de kantine." Van Niel rekent eens na hoeveel tijd hij kwijt is aan zijn functie. De salesmanager komt al snel op zo'n 25 uur per week. "Als ik dat hardop zeg, verliezen veel mensen hun interesse in een bestuursfunctie. Je moet elke dag wel even mailen en bellen. Ik zit veel in de auto en dat is mijn vergaderzaal. Ik bel wat af voor de club. Daar is mijn baas niet altijd blij mee. Ze stuurden me een keer een bericht met de mededeling: 'Pieter, please, stop calling your hockey friends.' De kosten rezen de pan uit. Maar ja, dat hoort er nu eenmaal bij." Bestuurslid zijn betaalt zich uit. Niet in geld, dat vooropgesteld. "Ik speel bij de

veteranen en betaal de volle mep contributie. Ook reken ik elk biertje in de kantine af. We hebben het ooit wel besproken, of een vergoeding een goed idee zou zijn. Maar we wilden het niet. Geld is ook niet nodig, je moet je voldoening halen uit andere zaken. Ikzelf vind het prachtig om een club te helpen opbouwen. Ik begon tien jaar terug bij een club met 800 leden, nu zijn dat er 1800. Het complex breidde uit, het niveau steeg. We hebben nu vijf jeugdteams die spelen op interdistrictsniveau. Daar ben ik trots op", aldus Van Niel, wiens zoon in het eerste team speelt. Copini ziet haar bijdrage aan het clubbestuur als een bijdrage aan de hele gemeenschap van Naarden.

"Ik ben hier nieuw en wil laten zien dat ik iets kan betekenen voor de omgeving. Bovendien bouw je als 'nieuwkomer' veel sneller een sociale cirkel op door je bij een club aan te sluiten." Bang voor de toekomst zijn Van Niel en Copini niet. Hoewel het vinden van bestuursfuncties voor veel verenigingen steeds lastiger wordt, zijn de bestuurders in Naarden positief gestemd. "Demografisch gezien is de verwachting dat het aantal aanmeldingen van jeugdspelers afneemt. Dan is een puntensysteem minder effectief. Maar dan nog is de 'familieband' binnen deze vereniging sterk genoeg om niet in de problemen te raken, denk ik."